

Eles barátságom!

Az „asszonytábor” épen levelek váltóban: karmálatos az al-
talmas, hogy a lasere néhány száz íjzal horiád.
Horciád boldog halandó! ki már átúszad a Tiszán,
mellynek én alulmasim soha neki se megyek.

Aróia Karinnyi Gubernál volham, on volt gr. Mikó és
Weer Fardas is; Pestről jönek az ünnepekről; be-
síkeltek jól mindenk. A síkkel köv. Gábor mondta:
látna és hallana Lukács Mórton, ironyuan sopánkod-
ni és mondani: hiony nem jól álltunk mi a jelya-
veselről! Aróban a manó vigye már, arashogy van,
nagyobb dolgok is efelétek már az embereket; nem melles
völa becsélni. Am is mondta: hogy Karoly atig feis
a böreben, s hogy Józsefnek igen boldog is mondta;
reverencia: „megírom Tompánát, hogy ha mástok ver.
Is az ar Pesten olvasatni: hova fel vagy irátt
jütni fel Hauerától a Erdőse, az is jobban fel fogja
alvasni.” In, his pedig a dolog bejütnélbb értekel, az
mondom, hogy ez egy hírszék mégis sok.

Nov. 15^{en} imádkozással értesem; mert Miskolcra nagyot depu-
sálva a Superintendenciát gyűlésre, melyek ha máské-
pen lehet, szavonygal foghat kérvényaim. Pedig én
megszámlálhasatlan sok jeles virtusaim mellette is: a
visésséggel épen nem dicsérhetem. De uram este iri-
gyelt is, mert ebbe vagy halva de mindenesetre az
avasi pinvérébe meggyinté Lévaival & comp.

Moss már a kedves komámányok van egy pár
travam. Ezt kövönök sietse, hogy felvitagosi-
sott, hogy stründe heross; mi az gondolant
hogy fivesen lássak mider az voltunk; s iné
a kedves komámány megmagyaraitta: hogy az
bíromy nem egy volt, assán mensekerit erősen
hogy mien nem volt egy. Moss jua nelem is
epembe: hogy rávet achar reggetre, a mider assán
éhen maradtam; máster meg vósiéjose, melgel egy
tele fakam magamas: hogy dőlben seunin se che-
tem. Er mind esat finész volt, moss lásom már;
háé meg mider süleken volt a tétre! a trölö
alban savanyú min az ezet; a diynyénet alban
apri magva min a köstend! moss lásom már
ei mindere! (Azar hogy: nem lásom, báé lásnám!).
Assán mider eljöttünk; mondusom volna, legalább
egy rövid dectior, ei seunin se kóla; moss meg az
ija: tudom híromyan hogy sohe jöttöt köbbe ide!
már egy ei e ferin persre bajosan. — Azé's
nem is bánom ei, ha féj is a lába, ney tán el-
jün a levári földöke, hol híromyan meggyögül,
100 érig se len köbbe seunin baja. Assán hi is vallem:
hogy ei megigérem, ráolvastam, meghalónáram
s az is vepem vistra mesterségemes. Moss tudom:
megjokban haragút már seám, min kövönök, pedg
bíromy oss is eléggé haragudom.

Pró de már moss tsken karon meg munkijavola.

2. Hauva, nov 9. 1859.

négarbanis +
miska